

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยด้านการเขียน และหาวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยด้านการเขียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ประชากร

กลุ่มประชากรในครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 3 ชั้นปี รวมทั้งสิ้น 59 คน คือ

ชั้นปีที่ 2	จำนวน	14	คน
ชั้นปีที่ 3	จำนวน	22	คน
ชั้นปีที่ 4	จำนวน	23	คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาตำราเอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยในด้านการเขียน
2. รวบรวมข้อมูลการเขียนภาษาไทยจากข้อสอบและแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทยวิชาภาษาไทยของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 2 - 4 ในปีการศึกษา 2548 - 2550 จำนวน 210 ฉบับ
3. กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ข้อบกพร่องในการการเขียนดังนี้ คือ
 - 3.1 ใช้คำผิด
 - 3.2 ใช้ภาษาไม่เหมาะสม
 - 3.2.1 ใช้คำและกลุ่มคำที่ต่างระดับ
 - 3.2.2 ใช้คำและกลุ่มคำไม่เหมาะกับภาษาเขียน
 - 3.3 ใช้ภาษาไม่กระชับ
 - 3.3.1 ใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายไม่ชัดเจน
 - 3.3.2 ใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายขัดแย้งกัน
 - 3.3.3 ใช้ประโยคกำกวม
 - 3.3.4 ใช้ประโยคไม่ต่อเนื่องกัน
 - 3.3.5 ใช้ภาพพจน์สื่อความหมายไม่ชัดเจน
 - 3.4 ใช้ภาษาไม่สละสลวย

3.4.1 ใช้คำเกิน

3.4.2 ขาดคำ

3.4.3 ใช้คำไม่เหมาะสม

3.4.4 ใช้รูปประโยคภาษาต่างประเทศ

3.5 การสะกดการันต์

3.5.1 ใช้พยัญชนะผิด

3.5.2 ใช้สระผิด

3.5.3 ใช้วรรณยุกต์ผิด

3.5.4 ใช้ตัวการันต์ผิด

4. นำข้อมูลทีวเคราะห์ที่ได้มาสรุปและจัดกลุ่มความผิดพลาดและข้อบกพร่องตามเกณฑ์ที่กำหนดเป็นลักษณะสำคัญที่พบได้ในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย

5. แก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยด้านการเขียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนของ รัชนี ศรีไพรวรรณ (2539 หน้า 1032-1091) เพื่อศึกษาพัฒนาการในการเขียนของนักศึกษา

6. สรุปและอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์